Немов чарівні декорації —
жасмин, троянди і бузок.
Кузини мамині, три ґрації,
як три принцеси із казок.

Які ж були вони вродливі,
три Лади-Либеді тоді!
І трішки-трішки вередливі,
і дуже-дуже молоді.

До них у гості ми приходили,
вони жили через город.
О тихий сад мойого подиву,
де сливи звалися ренклод!

Де шпак літає,
сойка літує,
принцеси ходять серед клумб...
А їх давно вже переслідує
страшний безжалісний чаклун

Він поселився в домі їхньому,
під зорепадом жолудів.
Колись я ввечері приїхала
І чула, як він шарудів.

В тому годиннику з зозулькою
він причаївся у кутку
Вона з віконечка вигулькує,
ніяк не вимовить: "Ку-ку!"

Над тою гиркою деркучою
вже й не ворушиться вона,

бо хтось підкручує, підкручує
залізні вуса чаклуна...

Стоять садів квітучі повені.
А я зайти туди боюсь.
Там три принцеси зачаковані
у сивих зморщених бабусь.